

INSERTIUNILE

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Apare în fiecare zi de lucru

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
 Numeri singuratici à 5 cr. se vînd la „Institutul Tipografic“ și la
 „Prăvălia industrișilor români din Sibiiu“ (Strada Cisnădiei Nr. 27).

Sibiiu, 24 Martie n.

Noi am dat expresiune presimțului nostru și urmările ne-au adevărit, că a

„Ea¹ vou², oameni de bună cre-
dință, care tocmai ca mine ați crezut în
cinstea politică a acestor șarlatani; vou²,
care întocmai ca mine ați crezut, că im-

De ce dl Brun tace oare numai despre noi, Românii din Austro-Ungaria? De ce? Să ne răspundă undeva, dar' fără încungiur, fără diplomatie.

De ale Sêrbilor.

IV.

„Scopul conferenței este deci în primul rând ca guvernul să găsească chip și moduri de a veni în congres cu botniță... Toate semnele și informațiile ce ne sosesc din cercurile bine informate arată, că convocarea unui

„Despre scopul conferenței se spun diferite lucruri. Astfel am auzit, că guvernarea intenția, să incuviințeze ținerea congresului național-bisericesc ast-an, dar în Budapesta. Poate-că Bánffy va întreba pe Sârbii ce vor fi de față, cum s'ar pute înlocui această treabă? La ori-ce întâmplare ar fi bine, ca cei chemați să-î spună verde lui

S b u c i u m !

Emilian.

Cum se supără femeile.

De

Ludovic Börne.

— Te temi dar', că 'ți-ai pute fi necredincioasă? întrebă ea, și fără de a aștepta vre-un răspuns, făcî o față serioasă, își închise buzele și se supără. Înzădar erau rugărilor mele, amenințarea mea, capacitatea și tăcerea mea, ea începuse a plânge. Începui a mă primbla cu pași mari prin odaie; în mimica lui Engel nu-i descriasă vre-o mișcare, care se n'o fi făcut: iubire, ură, mânie, furie, desperare; dar' buna mea Wilhelmînă nu zicea

O neștiință deamnă de invidiat! Numai cel care nu-î căsătorit poate dubita, fiecare om căsătorit însă știe, că Francezii vor învinge! Plăsul femeilor nu-î alta decât un resboiu de guerilla, care îl poartă în contra puterii concentrate a bărbaților, un resboiu, în care înving todeauna. Ce vă folosește artileria voastră grea, dacă mâna care vrea să sloboadă tunurile e continuu mușcată de țințari? Ce vă foloses: 300.000 de motive bine înarmate? Femeile, ea-și când ar fi legat pact cu dracii, sânt neatecabile de motive, nici unul nu le pătrunde. Arma lor periculoasă e gura, întrebunțez-o ele spre a vorbi sau a tăcea. Dacă vorbesc, și voi aveți minte și răbdare multă, câte-odă puteți face să

Aşa am se induce în călindarul meu multe zile triste de supărare şi la finea anului bilanţul metereologic nu-i totdeauna în fa-
vorul meu. Dar' ce-i dă călindarului meu

Dacă buna mea Wilhelmină mă scoate prin supărarea ei din paradisul, pe care înşuşii 'mi-l-a creat, e numai vina mea. În mod nesocotit am dat constituţiunii mele caşnice erorile constituţiunii spaniole. Soţia mea şi eu formăm numai o singură carieră şi aşa trebuie să se întâmple, ce în asemenea cazuri totdeauna se şi întâmplă: principiul democratic învinge pe cel aristocratic. Inima femeiască e un trg atenian, — sub un cer senin, flori frumoase, poame gustoase, frumşee în cântătoare, spirit, umor, simţământ; dar' şi răutate, caprii, nestatornicie şi nerecunoştinţă. Unde însă legislatura caşnică e împărţită în două camere, unde bărbatul formează casa de sus şi soţia casa de jos, acolo, precum aşa de frumos a cântat un pair bavarez, unde democraţiei se vor frânge de stâncile aristocraţiei, pe care stâncă e zidit tronul şi pacea!

M. Aegea,

*) Mina — un vestit conducător al Spaniolilor
 poziul de independență contra lui Napoleon I. —
 N. Trad.

Bánffy opiniune națională. Dacă se pregătește vre-un rău, se poate împedea, sau cel puțin datoria către națiune impune fiecăruia, să se nănușcă să împedea răul. La orice cas ar trebui să spună lui Bánffy și aceea, că el n'are drept să se amestece în afacerile noastre bisericești-naționale, astfel că nu el trebuia să convoace o asemenea conferență. Aceasta cade în sarcina patriarhului nostru ear' nu lui.

„Vremile sunt deci foarte serioase. În acest moment nimeni nu știe, unde guvernul are intenție să se oprească pornit pe această cale. Trebuie să fim cu mare luare aminte...”

Din penultimul număr al „Zastavei” dela 18 Martie mai aflăm, că printre cei invitați mai este în primul loc și vestitul samsar al tuturor guvernelor mahiare, când vreau să înșele pe Sërbi: baronul Fedor Nicolici, o ființă gata a-și renega neamul pentru titlul de „baron”, ori vre-o decorație. S'au slugit de el ca de o unealtă nedeamnă toate guvernele maghiare; cu atât mai mult acum, când e la cârmă țerii meșterul pentru a mănui asemenea ființe. Acest domn baron convoacă pe cei „invitați” de Bánffy, la o prealabilă constătuire pe azi, Marți, 24 Martie, în edificiul institutului sərbesc din Budapesta, „Telekianium”.

Poimâne e deci conferența la „pașa dela Buda”; rugăm pe corresponsentul nostru din apropiere să-și dea silință a afla despre rezultatul ei.

Dosarul Manifestului.

3. Recursul dlui Rubin Patia.

Onorat căpitan de poliție!

Contra sentenței publicate la nr. 566 ex 1896 am înscut apelatie și aceasta mi-o desvolt cu următoarele

Motive.

Cercetarea introdusă în contra mea din oficiu s'a întemeiat pe ordinațiunea reg. d. ministru de interne de sub nr. 1488 ex. 1894 însă fără nici o cauză legală.

Statul nostru este un stat constituțional și nu polițial, deci mai înainte de toate în afacerile țerii și a civilor decid legile sancționate.

În cazul present s'a făcut provocare la articolul de lege XL. din anul 1879, dar prescripțiile acestei legi nu s'au observat, ci s'au ignorat.

După §-ul 7 al acestui articol de leg. numai cea ordinațiune ministerială se poate privi de legală, care nu contrazice legilor țerii.

În legea țerii însă e asigurat dreptul de întrunire al cetățenilor și chiar pe baza acelor legi și us legal a popoarelor din Ungaria au existat și există diferite partide politice, cu organizația lor proprie: partidul liberal, partidul național, partidul independent, partidul popular și chiar și partidul socialist.

Față cu aceste fapte necontestabile, pe care lege a putut să-și bazeze Ex. Sa fostul ministru Hieronymi ordinul seu de a opri activitatea partidului național român? Nu este lege, care să îndreptățească la atare măsură asupritoare contra unui întreg popor de trei milioane suflete credincioase Tronului și patriei, prin urmare ordinațiunea pe care s'a basat sentența primului for adus asupra mea — nu poate fi privită de conformul legilor țerii.

În articolul de lege XL. ex. 1879 §-ul 9 prescrie, că ordinațiuni ministeriale numai atunci au valoare, când s'au publicat în foaia oficioasă a statului.

Însuși dl căpitan polițian, ca judecător în această cauză, a trebuit să constate, ca atare publicare nu s'a întâmplat, deci pe mine m'a judecat pe baza unei ordinațiuni nevalide chiar și pentru lipsa publicării.

În decursul apărării mele am stăruit ca dl căpitan polițian conform prescripțiilor §-ului 10 al suscitării articolul de lege a decide asupra legalității ordinului ministerial de sub nr. 1488 ex. 1894, care nu întrunește condițiile legii. Însă cererea mea în această privință nu a avut efect, denegând aducerea acelei decizii, ca să-și fie mai ușurată sarcina impusă pentru aducerea unei judecăți asupritoare pentru mine.

Ca cetățean al statului și contribuabil la sarcinile țerii sunt în drept ca să mă folosesc și eu de drepturile cetățenești asigurate prin legile țerii și legile fundamentale ale unui stat constituțional. Văd însă contrariul validându-se față de mine și față de neamul meu din care m'am născut. Primul for în pertractarea acestui proces politic îmi deneagă folosirea limbii mele materne, măcar că limba

română s'a folosit chiar și ca limbă protocolară în magistratul urbei Alba-Iulia până în anii din urmă.

Tot acest for voește a-mi contesta dreptul meu de a valida părerile mele politice și sub umbra unei ordinațiuni ministeriale nevalide voește a înfiera de delict polițial o declarațiune a mea și a conșoților mei contra svonurilor unor jurnale maghiare, cari doresc a ne compromite trecutul nostru înaintea nației românești. Este aceasta o prea mare asuprire și nedreptățire din partea unor oameni, cari și pe această cale voesc a-și forma titlul de „bărbați patrioți”.

Manifestul publicat în jurnalul „Tribuna” sub nici o împregiurare nu poate fi tractat ca abatere polițială, și foarte rău l'au înțeles acei bărbați cari au voit a-l urmări ca ceva ilegal.

Ca cetățean al statului am drept a mă apăra contra insultelor ce mi-le-au adresat jurnalele maghiare și acest drept a-l pedepsi înseamnă constrângerea libertății personale.

Pentru noi numai temnița este favor în această țeară? noi, cari numai aceea dorim, ca principiile de egalitate și libertate să fie bun comun în fapte, eară nu vorbă goală și deșartă. — Erori în viața popoarelor sunt de natură gravă, ordinațiuni contra legilor fundamentale a statului nu pot avea loc și pedepse dictate pe baza acelor sunt asupriri derogatoare a dreptului omenesec.

Positio sed non concessio că ordinațiunea ministerială suscitată ar fi legală și de valoare și în acel cas fără nici o basă, s'a constituit pe baza ei abaterea polițială pentru publicarea sau subscrisura Manifestului, pentru-că în cea ordinațiune se opresc numai întrunirile partidului național român, dar nu și libertatea unui sau altui cetățean de a-și desocoperi credul seu politic.

Pe baza acestor mai sus indicate aserțiuni basate în lege se dovedește nedreptățirea față de mine prin sentența apelată comisă, prin care eu fără vină sunt declarat de vinovat de o abatere polițială numai presupusă dar nedovedită.

Excepțiunez măsura pedepsei, pentru-că aplicarea maximului ei nu se poate justifica prin nici o împregiurare îngreunătoare.

Asprimea nebasată cuprinsă în această pedeapsă este efuzul unui simțământ dușmănos, care nici-când nu cadrează cu obiectivitatea prescripției de lege.

Mă rog, ca aceste motive de apelațiune să se subțearnă la forul mai înalt, spre remedi, unde mă adresez cu acea rugare, ca sentența primei instanțe ca nebasată să se casseze și eu să fiu absolvat de sub acuză și declarat de nevinovat.

Alba-Iulia, în 1 Martie 1896.

R. Patia m p,
advocat.

Intransigența.

— Acest articol ne vine dela un student universitar. —

S'a ridicat un vifor turbat peste capetele noastre; atmosfera în care trăim acum este clătinată de fulger și trăsnet. Fulgere dese se descarcă furioase în cei păcătoși, nimicindu-i pentru totdeauna, ear' alții stau cu fruntea senină, cu capetele ridicate, înfruntând orcanul, așteptând limpezirea atmosferei, pentru-că cu forțe nouă ofelitate se reîncapea munca roditoare.

Ce se întâmplă în giurul nostru nu este decât un proces de purificare, o selecțiune ce atât în natură, cât și în viața fiește-cărui popor trebuie să urmeze în mod firesc.

Ce a produs însă halul în care acum înțotăm?

Avântul ce l'a luat chestiunea noastră națională este ideal de mare. La acest avânt a contribuit, excepționând o mică parte a inimilor ruginite, întreg neamul românesc, unui în mod activ, ear' alții urmând conducătorilor. Era o clasică armonie, încât Europa întreagă avea știre despre un popor român subjugat, care condus de bravi bărbați reclamă în numele civilizațiunii europene libertatea și drepturile ce-i compet; Europa întreagă avea știre de o luptă ce o poartă acest popor ani de-a rândul cu cerbicositate, fără a osteni, — și tocmai această cerbicosă rezistență și perseverență a fost ce l'a dobândit acestui mic popor stima marelui Europe.

Știut este însă, că ori-ce mișcare liberală, intransigentă — cum este a noastră — e foarte mult învitată; ea seduce și angajiază pentru sine ce-i drept multe elemente, dar, durere, nu tocmai homogene. Între cei-ce se angajiază de bună-voe la conducerea unei acțiuni sunt și oameni ce o fac din rîvnă și ambițiuni, sunt ștreberi în mână cărora cauza însăși este numai sport, o unealtă ce le servește bine intereselor. Sunt alții mulți, a căror stea con-

ducătoare este rafineria, exploatarea rafinată de foloase proprii din însăși cauza ideală, pentru care sunt angajați.

E cert deci și absolut necesar, ca aceste elemente primejdioase cauzei mai curând sau mai târziu să se separeze. Neșoavelnicii rîmâni și conduc maide parte curentul pe calea cea adevărată, ear' elementele perverse și netrebnice vin aruncate la o parte pe mal, ca șgură fără preț.

Astfel e a se explica și actualul nostru proces de cristalizare!

Principiul fundamental al elementelor în mână cărora a fost pusă conducerea întregii noastre mișcări naționale, — ce a constat și constă în luptă pentru realizarea exigențelor și aspirațiunilor noastre legitime concretizate în programele naționale — a fost intransigența. A fost chemarea sfântă a fiecăruia dintre conducători a conserva acest principiu, până-când însuși poporul l'ar fi dispensat de acest onor. A fost datorința fiecăruia a fi vigili neclintit și neînfricat la locul seu, dacă cu cineva a voit să se achite de mandatul seu primit. Noi favorii personale, nici chiar o lapalie de libertate individuală n'a fost iertat să înduplece pe cineva a-și părăsi locul seu demn de conducător.

Cine a făcut-o o crimă a făcut. Soldatul ce-și părăsește locul seu de apărător sau fuge în tabăra dușmană e cel mai infect criminal și se face culpabil de cel mai intensiv păcat, de trădare!

Conducătorii nostri au conservat până de curând în perfectă armonie principiul intransigenței în luptă. Ei au fost destul de moderați în pretensiuni pe seama poporului, dar' pretensiunile odată stipulate ei le-au apărât și suținut cu un liberalism aproape irredent, cu o extremă intransigență. Și aceasta a fost ce l'a făcut populari și adorați de întreg neamul românesc. Aceasta a fost ce a trezit în popor pe lângă o puternică conștiință și nădejdi mari într'un viitor mai bun. Aceasta intransigență a fost ce a aprins în tinerime mările idealuri, pentru cari în totdeauna a se jertfi gata este.

Caracterul acesta al mișcării noastre s'a precizat și înrădăcinat pe toată linia astfel, încât abdicarea de el înseamnă o retragere dela luptă. Sentimentele poporului înțrăfăta s'au identificat cu modul acestei lupte, încât în ori-ce tendință de a-l abate dela aceasta, privește o încercare de sugrumare, un atentat la viața sa. Poporul nu admite diplomații obscure, îndeosebi când convins este despre noima detestabilă a acestora. E cert deci, că poporul întîmpină cu venunită reacțiune încercările de a-l converti dela modul seu de luptă, resp. dela luptă peste tot. În virtutea conștiinței ce o are acest popor, el nu poate fi sedus nici chiar de conducătorii sei.

Astfel e a se explica dacă noile încercări meschine de abatere au stîrnit resens amar în sinul poporului nostru.

Dintre toți factorii angajiați la luptă tinerimea este factorul cel mai intransigent. Ea este avangarda de care dușmanul intransigenței se lovește mai înainte și până-ce această avangardă nu este zdrobită, dușmanul nu va isbui cu meschinăriile sale. Când tactica intransigentă a luptei, despre care tinerimea este convinsă că aceea este singura tactică ce promite rezultate mănoase, — când această tactică devenită acum istorică va fi amenințată, tinerimea este înainte chemată a alarma toate elementele genuine și a-și îndrepta pala în contra mișcilor. Cel mai înverșunat dușman al acelor cari vor să ne abată dela calea adevărată a luptei — amăgindu-ne, este și va fi tinerimea. E bine să ne-o însemnăm aceasta!

Și durere, că acestei tinerimi i-s'a dat deja privilegiu a-și ridica glasul seu și a detuna împotriva unor, cari făceau sport din cauza cea mare. Privilegiul acesta a fost cu atât mai dureros, că trebuia ca să pășească pe câmp de luptă în contra a chiar unor fosti conducători ai sei, trecuți acum în tabăra dușmănoasă. Și tinerimea în frunte cu falnicul seu stegar a dat lovitura cuvenită acestora, cari făcându-și iluzorii frumosul lor trecut, au provocat dureri și decepțiuni. Tinerimea și-a împlinit numai o datorință lovind în acestia.

Cine va face o conștiință diagnostică psihologică a momentului va constata ușor, că tinerimea n'a fost prea severă timbrând de trădători pe cei-ce au părăsit intransigența (purtați și până acum numai pe buze) și trătându-i cu dispreț. Aceasta va fi soarta tuturor luptătorilor perverși și simulanți, cari mai curând sau mai târziu vor fi demascați. O devisa a tinerimii este: jos cu dușmanii intransigenței!!

Spre știre și conformare!

Din Austria.

Egala îndreptățire națională.

Tema și imboldul care ne-a condus peana la scrierea articolului din nr. 46 al „Tribunei”, intitulat: „Egala îndreptățire națională în Austria”, a fost răspunsul dat de tribunalul suprem (Oberster Gerichtshof) cisleithan din Viena, ministrului de justiție, contele Gleispach, la cererea acestuia în privința confiscării ziarelor cehice, care publicau discursurile rostite în reichsrath în limbile alta decât cea germană.

Atunci n'aveam încă în mână documentul exmis de tribunalul suprem; acum însă, văzându-l publicat întreg în foile cisleithane, credem de foarte interesant a da cel puțin unele părți din el, căci din ele se va vedea, că este mult mai important, mult mai larg decât îl prezentau atunci primele știri despre el.

Documentul, purtând titlul „Opiniune” (Gutachten) a fost discutat și elaborat în conferența plenară a tuturor senatelor întrunite, ale Curiei cisleithane. Începe imediat cu rezoluțiunea următoare:

„Dările de seamă demne de credință despre desbaterile publice ale parlamentului se bucură de avantajele dispozițiunilor §-lui 28 al legii de presă și atunci, când vorbirele, ca obiect al dărilor de seamă, au fost pronunțate în corpul legislativ în limba ne-germană.”

„Având în vedere comunicarea conformă adevărului și fidelă a astorfel de vorbiri pronunțate în limba ne-germană, rămâne exclusă urmărirea subiectivă și ne-admisibilă, de asemenea procedura obiectivă a tipăriturilor, ce conțin asemenea comunicări, anume în sensul §. 493 proced. penale.

Acestei deciziuni a „Opinie” urmează o lungă expunere de motive, plină de explicații și vederi interesante. Vom reproduce din el cel puțin două pasaje dintre cele mai importante. Unul sună astfel.

„Nici în legea fundamentală despre reprezentanța imperiului din 1861, care era în valoare în epoca, când legea de presă din 1862 a fost editată; nici în legea completată din 31 Iulie 1861 despre regulamentul parlamentului; nici în legile constituției din 1867; în sfârșit nici în legea din 1873 (regulamentul parlamentului), nu există nici o dispozițiune legală despre aceea, că desbaterile publice ale parlamentului sunt a se ține numai în limba germană și că nici un membru al respectivului corp legislativ, dacă ia acolo cuvântul în ședință publică, n'ar avea voie a se folosi de alta limbă, decât cea germană...”

Al doilea pasagi important sună:

„Dar și scopul învederat al dispozițiunii din §-ul 28, care nu este decât corollarium la §. 16 al constituției din 1867, după care membrii parlamentului se bucură de imunitate pentru declarațiunile ce le fac întru executarea misiunii lor, care misiune constă, după motivele deciziunii amintite din 1882, în aceea că: (urmează enumerarea mai multor sërinci); — alegătorii sunt îndreptățiți a afla aievea, tot adevărul despre ceea-ce reprezentanții au zis în corpurile legislative, care scop se poate însă ajunge numai atunci, dacă comunicările, de care e vorba, sunt scutite de ori-ce altă controlă, decât aceea, care privește veracitatea lor.

„Toate acestea au valabilitate și referitor la vorbirile, care sunt pronunțate în desbaterile publice și în altă limbă decât cea germană.”

Precum se vede, „Opinia” supremului tribunal e basată așadar pe mai multe legi vechi, interpretate astfel până acuma de către instanțele superioare. Cuprinsul „Opiniunii” este mai important decât aparea la prima comunicare despre el, și încă din mai multe puncte de vederi.

Înainte și înainte spune, că „urmărirea subiectivă rămâne exclusă”, adevărul nici redactorul foil, care publică discursul pronunțat din altă limbă decât cea nemțească, nu poate fi tras la răspundere; și „procedura obiectivă”, adică confiscarea tipăriturilor este „neadmisibilă”.

Pe urmă: în expunerea de motive este vorba nu numai de camera deputaților, Abgeordnetenhaus, ci de corpurile legislative, adică de ambele case, deci și de „casa seniorilor”, Herrenhaus; prin urmare: nu numai deputații casei de jos pot vorbi în limba lor maternă, ci vorbirile ne-germane sunt permise și în casa seniorilor, Herrenhaus. Așadar, dacă vorbirile ne-germane, și publicarea lor „sunt scutite de ori-ce altă controlă, decât aceea, care privește veracitatea lor”, timpul în care ele vor fi trecute în protocoalele desbaterilor parlamentare, nu poate fi departe.

Ministrul de justiție austriac

despre

curțile cu jurați.

Spre întregirea celor publicate în numărul de ieri despre ședința reichsrathului dela 20, mai credem interesant a reproduce și următorul pasagi din vorbirea ministrului de justiție, contele Gleispach.

La interpelarea deputatului Dr. Kronawetter privitor la procesele de presă, ministrul de justiție austriac a răspuns între altele și următoarele cuvinte:

„Verdictele juraților în afacerile de presă glăsuiesc aproape excepție în sensul achitării. Aceste verdicte achitătoare se pronunță aproape fără excepție cu unanimitate. Eu nu o zic aceasta în sens de critică și nu fac parte din aceia, cari văd în acest fapt o tendință democratică a juraților, o răsvrătire contra puterii statului; eu așa cred, că aceste verdicte achitătoare își au rostul lor în firea judecătoreștii din popor (Volksrichter). Judecătorul din popor condamnă, chiar cu dragă voe, dacă a dobândit convingerea vinei, dilectele, cari dovedesc vre-o pagubă materială; condamnă delictele, care dovedesc cel puțin o pagubă în bunurile ideale cari sunt aproape de priceperea juraților, nu condamnă însă și delictulele de presă unde paguba întotdeauna este numai presumpțivă unde ea mai rar sau nici-odată nu poate fi dovedită.

„Cu greu se va găsi cineva care să afirme, că spre pildă, jurații din Graz simpatizează cu irredentiștii italieni; și totuși, eu însuși am făcut experiență, că în mai multe casuri la curțile cu jurați, care au fost delegate dela Triest la Graz, irredentiștii italieni au fost achitați, deși răspândirea tipăriturilor și placatelor de un caracter neîndoios de înaltă trădare, tipărituri și placate care îndemnau (hinwirken) la desăpîirea cu forța de către Austria a părților locuite de Italiani, de sigur era învederată. Jurații nu se îndoiau de vină; însăși jurații simțiau chiar nedreptatea unei astfel de fapte; ei însă nu se lasau a fi capacitați despre vre-o pagubă pricinuită, deci nici despre punibilitate...”

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 21 l. c.

Desbaterile bugetului de honvezime se continuă. Primul vorbitor este Hodossy, membrul partidului național, care argumentează, că între dispozițiunile legii sunt și de acele, cari îi acordă ministrului de honvezime drepturi de amestec în afacerile naționale-maghiare ce nu-i compet. Cere prin o propunere modificarea legii de honvezi în felul acela, ca ministrul să fie despoiat de drepturile ce nu-i compet.

Ugron Gábor impută ministrului Fejerváry, că nu și-a împlinit datorința deja la începutul desbaterii, făcând un expozu asupra principiilor ce le observă în conducerea honvezimii. Acest ministru însă înconjură ori-ce forme ale parlamentarismului. Dorințele națiunii ministrul nici-când nu le-a împlinit, dar' a conlucrat la delăturarea caracterului independent al honvezimii, unde s'a înscut spiritul armatei comune prin transferări și alte proceduri.

Revine asupra desvîlirilor făcute de Katsis Péter în contra lui Fejerváry, desvîliri, cari n'au fost desmintite. În cunoscuta broșură i-s'a imputat ministrului, că a făcut o anchetă cu privire la delăturarea jurământului în armata honvezilor și aceasta numai pentru-că acest jurământ leagă pe honvezi de constituțiunea țerii, — lucru ce nu s'a desmintit. Fejerváry este acuzat mai departe, că și-a întocmit localitățile cu vase de porcelan și de argint procurate din banii statului, fără să fi cerut vre-o indemnizare. Palatul ministerial este încălzit și iluminat tot din acești bani. Toate aceste nu pot fi desmintite decât cu date și argumente. Ministrul însă în loc de a se folosi de date și argumente ia refugiu la demonstrațiuni. N'a fost iertat, ca ministrul să se sfiească de un proces de presă, sau cel puțin să fi cerut o comisiune parlamentară investigatoare, dacă a voit să delătura acele grave.

Bugetul nu-l primește și propune completarea honvezimii prin o artilerie și trape tehnice. (Vorbirea lui Ugron a fost aplaudată cu entusiasm de către opoziție).

După o scurtă vorbire a lui Remete, în care acesta cere reducerea deprinderii de arme la honvezi, urmează răspunsul lui Fejerváry, dat în un ton foarte iritat. Acesta reflectează mai înainte acelor cari au cerut introducerea artileriei în armata honvezimii, spunând, că este imposibil din cauze financiare și din motivul, că timpul de serviciu activ este prea scurt. Susține că n'a pensionat pe nici un general din cauzele ce l'le impută opoziția. Jurământul la honvezi îl va

Având de cuget a furnisa toate mărfurile mele pentru bani gata în mod ieftin, îmi iau voe încă de azi a oferî spre vînzare

Pentru ori-care preț mai ieftin ca la vînzare totală (Ausverkauf)

toți articlii din marele și variatul meu deposit de vestimente pentru domni și băieți, fabricat propriu; ghețe de dame și domni; palării, cravate, ploiere și umbrele, asigurând pe mușterii mei de o mulțumire în toată privința.

Totodată atrag atențiunea, că cu același principiu mă îngrijesc de

marele meu atelier de croitorie

condus de un croitor cât se poate de bun și provăzută cu toate speciile cele mai alese de materii indigene și străine veritabile de lână, în care

de azi începînd

se efectuează cu prețuri teribil de ieftine tot felul

de comande de măsură în restimp de 24 ore.

Zace deci foarte potrivit în interesul p. t. publicului a se convinge de fapt despre toate aceste asigurări cât se poate de iute.

Toți articlii pot fi cumpărați și pe lângă plățirea în rate între împregiurările cele mai favorabile. [1066] 7-22

Cu deosebită stimă

ISAK ASCHER,

atelier de croit și mare deposit de vestimente pentru bărbați și băieți,
Sibiu, str. Cîsnădiei nr. 4-6, edificiul comandai de corp.

Ultima tragere principală

Loteriei maghiare de clase

încuviințată de stat.

Cel mai bun câștig în cazul cel mai norocos

Un milion coroane.

Tragerea în fiecare zi de lucru
dela

12 - 28 Maiu 1896.

Câștiguri	Coroane	Coroane
1 premiu de	600.000	= 600.000
1 " "	400.000	= 400.000
1 " "	300.000	= 300.000
1 " "	200.000	= 200.000
1 " "	100.000	= 100.000
2 " "	40.000	= 80.000
2 " "	20.000	= 40.000
5 " "	10.000	= 50.000
10 " "	8.000	= 80.000
34 " "	6.000	= 204.000
100 " "	2.000	= 200.000
200 " "	1.000	= 200.000
2650 " "	200	= 530.000
22.000 " "	150	= 3.300.000
25.007	Câștiguri și 1 premiu	6.284.000

Prețurile losurilor de cumpărat III-a clasă:

pentru	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
fl.	60.—	30.—	6.—	3.—

Pe lângă aceste losuri cu prețuri originale sînt a se alătura pentru porto în epistole recom. și liste de tragere suma de 25 cr.

Losuri recomandă și expediază pe lângă trimitere anticipativă a competenței, sau și cu rambursă, la adresa

Carl Heintze,

Budapest, Servitenplatz 3.

Adresa telegrafică: **Lottoheintze Budapest.**

Losurile de clasa a II-a pentru clasa a III-a sînt a se reînoui pe lângă reaşternerea losurilor de clasa a II-a și solvirea competenței de reînouire și adevă:

pentru	$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$	los
	20.—	10.—	2.—	1.—	fiorini

din 25 Martie până cel mult 2 Maiu.

Losuri de câștig până la ori-ce înălțime le schimb prompt.

LA ȚINTA

MEDITAȚIUNE POLITICĂ

DE

N. CRISTEA,
ASES. CONSISTOR.

se află de vînzare la Institutul Tipografic în Sibiu.

Prețul 40 cr. plus 5 cr. porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brode,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită
după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.